

Na co myslí zapomenutý básník z venkova
v úvahách o volném pádu v sedmém patře nájemného domu?
Na malichernou netečnost oranžových pošťtovních schránek
Na vykřičené reklamy a přeplněné sudy nečasu
Z pootevřených úst padají poslední nadýchnuté verše
do vypůjčených kapesníků dívek, které potom ztrácí
Vzpomíná na mámu na dešti v polích
na dech jarních zmatků a na zrající těla žen v dlaních
Vzpomíná na nedospaná rána
probděná ve zlacených dveřích Imaginace
Je jako obraz nakloněný z rámu
Za staženými roletami nedočkavě svítá
Ubrání se pokušení poslední zapálené cigarety
rozhodí ruce do posledních tónů půlnoční operety
Nachýlený do hloubky vykřikne – Ach
A nebe na něj donekonečna padá